

บท สก

ถึง พริก ถึง ชิง

(ประเพณีรัฐ อักษร รจนา)

ว. ศ. ๑๒๘

โรงพิมพ์ศุภการจรรยา

หอสมุดแห่งชาติ

เลขที่

895.9112

เลขหมู่

262342ก

เลขทะเบียน

ม. ๑๑ ๗๗๖๘

ว. ๑๖๖

NATIONAL LIBRARY

นางอรรพวงค์ วัฒนรัตน์

ขอสมุดแบบสากล

๔๔ พ.ย. ๒๕๖๑

บทละครเรื่อง

เรื่องถึงพริกถึงขิง

(ประพันธ์โดย อักษร วรรณ)

ตอนที่ ๑

(อดีต) ฉาก ๑ หอ นั่ง พ่อ ครุ ห้าว ตัว
ครุ นั่ง พ่อ ครุ ห้าว พ่อ คำใหญ่ ต้นเข้า นั่ง คิด นามขี้ อยู่
บน เก้าอี้ นาย แปลก นั่ง แอบ อยู่

แขก ๑ (ลูกคู่) ออกนายแปลก, แรกกล้า,
พยายาม ขาม ก็ ขาม, ไคร่ ก็ ไคร่, ใจ ทัก ทัก ด้วย
เรื่อง ดับ, ขยับ ขยาย, ขอน ร้าย นก ออก อี หัก, อี เหลอ
แต่ ยง, ตั้ แรงใจ (แปลก) จะเป็น ตาย, ขอ ขยาย, คุณ ลูก

คิง ท่านจะโกรธ, จะซึ่ง, ไม่ถึงไหน (ถูกค) คิษย์
กับ ครู, วั, กตัวทำไม ไซ่อื่นไกล, เกดอ สนิท, ของ บิดา
เขยอน ขยับ, แล้ว กัด, ขยนิ ขยด สักกด, ออก กระดาก,
ปาก เง่งง่า อัด ออก, งก ถาน, คถาน เข้า มา แขงใจ
อ่ำ, โยษฐ์ สัน, พง พรัน พรง ๗ ๖ คำ เจรจา

แปดก — อะแฮ่ม! ไต้ท้าว ขอ รับ ๗ กระผม
อยาก จะ ขอ พังโหวาทไต้ท้าว
ห้าว — เรื่อง อไร กัน พ่อเหย คำ ขาย ฤาไม่ใช่?
แปดก — ถ้า จะ คิด ทาง อ้อม ก็ นะง่า ไซ่ ขอรับ
ถ้าจะ พุด กัน ตรงไป ตรงมา นะง่า ก็ ไม่ใช่ ขอรับ
ความ จริง นะ มัน เป็น เรื่อง การใน ตัว ผม คิด ว่า ทาง
ของไต้ท้าว เมตตา แล้ว คง ดำเรจ ไต้ท้าว บอกว่า
ไต้ท้าว เวทนากระผม มาก อยาก จะให้ กระผมตง เนอ ตง
ตัว ได้ กระผม ก็ อุ่นใจ ด้วย เชื่อ ว่า หมาย จะ กอด

ถึง พริก ถึง ชিং

๓

ผ้า ท้าว เป็น ที่ พังไป จน หา ชีวิต ไม่ ได้ ท้าว จะโปรด
กรุณา ให้ โอวาท กรรม ได้ ใหม่ ถ้า ขอ รับ ?

ห้าว — โดย เต็มอก เต็มใจ เทียว อ้าย ทิดเหย แต่
เรื่อง ของ เจ้า มาเถอะ การ งาน บานัญหน้าบานัญชี ของ ข้า
ก็ แล้ว ละ ว่า ไม่ มี ชุระ ประ บัง จะ ปฤกษา หา ฤ
อไร มั่ง ก็ ว่า มา (ยิ้ม หน้า ย่น คา ขมิ่ง น่า กัดว แต่
มี พราย ยม)

แปลก — รับ ประทาน อไภยะโทษ เกิด หนี้ ขอ รับ
ใจ ความ หนี้ ก็ เรื่อง นร่า — ง่า เรื่อง กรรม รัก ผู้หญิง
เท่า นั้น และ ขอ รับ

ห้าว — อู่นะ เทานั้น ก็ ต้อง อ่า อึง ด้วย ทำ
ราว จะ มา ชวน ข้า ไป ปล้น เขา ก็ ไม่ ปล้น เออ ๆ
แล้ว หู หรา ด้ว ด้ว ักัน ยัง ใจ มั่ง ?

แปลก — เปตา ดอก ขอ รับ แต่ หน้า — ง่า ผม

ชยาก็ใคร่ทราบ ว่า จะ ควร เชย แผนไหน ก่อน ดี ?

ห้าว — สวรรค์แดงแจ๋ ยบุต ถึง คน ส่วย สืหวา ทิด
 เอาเพลง ยาว ส่งให้เขา เขามักใช้กัน ยั้งนี้ ถ้าเจ้า
 แต่งเองไม่เป็น คโมย ปาก คนอื่น เขาก็ได้ ตอกเอา
 ตาม กลบตฤา เรื่อง อีเหนามี่ ถมเถไป แก่ๆ ไซ้ๆ เสีย
 เล็กๆ น้อยๆ ฤา ปล่อยเข้าไป ทั้ง ดูน ก็เป็นไร มี ฤา
 ถ้าไม่ ขายไป วานใด เขา แต่ง เป็น แต่งให้ก็ได้ รวง แต่
 ขย่ำให้เขา ทำเสียค่า ฤา ชยาก็จะทำแผน อย่างได้มัย
 ใหม่ กระเขาบ้าง แต่ง จดหมาย อย่างไซด นอบน้อม
 แสดงไมตรีถึง ที่ รักๆ ที่ สุด รัก เหลือ เกิน นอบน้อม
 โยโส ตลก ตลกไร ก็ ตามใจ พอให้ หนังสือ ให้เขา รู้
 คิว แล้ว ฤา ก็ ถ้าเป็นใจ ขำ ฤา ก็ งัย —

แปลก — แ่ๆ ข้าย ตอนนั้น นะ มัน เรียบแล้ว
 ฤา ขอ วัล กะผม ฟาด เถย เข้าไป เกิน กำนัน มาก พุด

ถึง พริก ถึง ชিং

๕

กัน ตาม ตรง ๆ
เหม็นกัน

ผู้หญิง ก็ ถ้า จะ ทิ้ง ผม บ้วน อยู่ แล้ว

ห้าว — เก่ง ๆ ๆ ๆ ไม่ หยอก ทิศ ของ ข้า มัน
ก็ ดำ เร็ว นะ ถึง ฝั่ง แล้ว จะ วิตก อะไร เชือก ใด เคย วน
เจ้า ยัง มี ตำบาศ ขาก เย็น อะไร อยู่ อีก ถ้า พ่อ เหย ที่ ยัง
หนัก ออก หนัก ใจ อยู่ อีก นะ ?

แปลก — วงษ์ วน ข้าง ผู้ หญิง นะ และ ขอ วน

ห้าว — เขา พา กัน ยุยง ชัด ขวาง ฤา ยัง ไง ?

แปลก — ยู นะ เห็น จะ ยัง ไม่ ทน ได้ ยุ คอก ขอ วน
แต่ อ้าย ชัด ชัด ขวาง นะ ก็ ยาก ที่ กระผม จะ ทราบ กระผม
ยังไม่ หาญ เข้า ไป ถึง ชัด ด้ เพราะ ชัด น และ กระผม
อยาก หนัก อยาก หนา ที่ จะ ขอ พัง เขา โอวาท ของ ใต้ ท้าว

ห้าว — กระจาง ตะ ตาน ข้า รู้ ฤะ ข้าง ผู้ หญิง
นะ ทำ ก็ จะ เล่น กระ เจ้า ชัด ชัด ด้วย พ่อ แม่ สะ แซ่

แม่ พ่อ แม่ ผู้หญิง นะ เป็น คน ชนใด ไหว ะ ?

แปลก — วันประทาน กระผม กราบ เวียน ยากนัก
ขอรับ บิดาของ หล่อน ก็ ชื่อน อยู่ข้าง เป็น คน ดี ใจ
บุญ สุนทร ธรรม แต่ ท่าน ชื่อน อยู่ข้าง เป็น คน บั๊ก บั่น
ใจ แขง รู้จักใจ ท่าน หนัก อยู่

ห้าว — ว่าไง ? เป็น คน หิว อก หิว แขง ยัง
กะหิว ไก เอาไหม ?

แปลก — แอ่ ๆ เห็น จะไม่ ถึง ยั้ง นก ตะกะมั่ง
ขอรับ ?

ห้าว — เอาเถอะ เข้าใจ หะ ชุ่ม ะ ว่า คั้น
ส่ายปดายเหตุ มัน ยังไง กัน เจ้า รู้จัก มัน อยู่ข้าง จะ
ออก ยาก ๆ ละ ดี หนะ ที่ จะ ออก แค้น ไหน ดี จะ เจ้อ
เข้าไป เอ้ย กะ พ่อ ผู้หญิง นะ ?

แปลก — ขอรับ ๆ ถูก ๆ เทียวเจ้า ประคุณ

ถึง พริก ถึง ชিং

๗

ห้าว — ขอน มั่น ก็ ออก อยู่ ข้าง จะ ดำบาก ดำบน

เอา การ อยู่ หนะ เจ้า แปลก

แปลก — ขอ รับ เต็ม

ห้าว — เออ ๆ แต่ ถึง ยั้ง นึก อย่า เพื่อ ท้อ แท้

ทำ เจ้า ชั่ว ใจ เต๋าะ ไป ตัว ข้า เอง ก็ เคย โดน อี้ เต็ม น้

มาก แล้ว เทยว เออ แต่ ก็ น้ แน่ ทำไม เจ้า ถึง ต้อง

จำเพาะ เจาะ จง ตรง เข้า มา ปรึกษา ข้า หนะ หะ ?

แปลก — หนะ ง่า — ง่า โอวาท ของ ได้ ทำว มี แต่

ดี รับ ประทาน โทษ เกอะ ขอ รับ ได้ ทำว ทำ ยัง ไง

ถึง ทลุ ปรุ ไป รัง ไป ได้ หนะ ขอ รับ ?

ห้าว — ทาง เก่า แก่ ของ ข้า หนะ ข้า เรียก ของ ข้า

ว่า แผน หวัตะมาน ดั่ง บาดาล ข้า ดำไว้ ได้ ด้วย อนุบาย

ด้ ทำย ครว พ้อ เป้า พ้อ ตา ข้า หนะ ท่าน เป็น คน มี สติ

ด้น ประณญะ เข้ม แสง ใจ หนัก แน่น ยัง กะ ประตุ ไชย หนะ

๘ ขวด ดี

แต่ ข้า แอมไป เข้าประตู ของ กุญ ที่ ห้าย ครว ไม่ พุด
กะ ท่าน ละ อ้อมไป ค้มใคร ที่มี กำถัง กว่ ท่าน ง่ายกว่า
น่า ง่า ภรรยา ท่าน ข้า ก็ ไป ประจบ ประเจง แม่ อั้ง ตำ
เร้า เอ็งเฮ้ย ตำเร้า

แปลก — เข้าใจ ละ ขอรับ แต่ กะผม เกรง ว่า
ยาก ที่ จะ ตรงกัน กะ เรือง ของ กะผม ได้ ด้วย มารดา ของ
ผู้ หญิง ที่ กะผม รัก นะ ไม่ กล้า ได้ แยัง รัง ความ เห็น ผัว
ท่าน ไหว นิ ขอรับ

ห้าว — แะ แะ เพราะ อ้าย ตา พ่อ นั้น มัน
ห้าว คือ ห้าว แง ยัง กะ หัว ไถ นะ ดี หนา เอง ว่า ?

แปลก — ไม่ใช่ ขอรับ ไม่ใช่ กะผม ไม่ ได้
ว่า ยัง งั้น นั้น คำ ของ ได้ ทำวเอง ต่าง หาก

ห้าว — แต่ เจ้า ยอม เห็น ชอบ ด้วย ไม่ใช่ ฤาหา ?

แปลก — ก็ — ง่า ก็ ก็ — ยาก ยาก อยู่ ขอรับ

ถึงพริกถึงขิง

๘

ห้าว — เอา เกอะ เท่า นั้น ที่ อย่า มา มัว เกี่ยงกัน
เลย ข้า อยาก จะ ช่วย สงเคราะห์เจ้า จริง ๆ หนะ เจ้า
ทิด ด้วย ข้า เวทนา เจ้า มาก อยาก จะ ให้ เจ้า ตั้งเนือ
ตั้ง ตัว ได้ เกะ เขา มั่ง งาม ที่ นึก ว่า กัน ถึง เรือง อ้าย ตา
หิ้ว คือ หิ้ว ไถ ไร่ เจ้า เค้า คู่ ณ ที่ ประดัก ประเด็ค อยู่ เกอะ
หนา เออ ข้า ก่อน ข้า ก่อน แม่ นาง เขก ใน เรือง น ะ
โค โค หะ โค ? ข้า รู้ จัก ไหม ?

แปลก — ได้ ท้าว พุด ยงเงน เสีย แล้ว ก็ ยาก นึก ขอ
รับ กะ ฝน เป็น ผู้ น้อย จะ กราบ เวียน หนะ งาม —

ห้าว — ข้า เรือน พลง หมอ ไม่ ได้ เหลวไหล ข้า
ไม่เห็น ปลาต อไร เลย ว่า ไป เกอะ

แปลก — ถ้างั้น อะแฮ่ม ได้ ขอ รับ กะ ฝน
กราบ เวียน หนะ — งาม — งาม ช้อ หล่อน ช้อ หนะ — งาม — งาม
แม่ ถน จ ขอ รับ

หาว — อ่า อ่า ช้อ ย้ง กะ ช้อ ลูกสาว ข้า เทียว

แปลก — ช้อ หอ!

หาว — ลูกสาว ข้า ฤๆ พ่อ เฮ?

แปลก — แฮ่ ๆ ขอ รบ

หาว — งั้น ตัว ข้า ก็ อาย เถา หวัง หวัง หวัง

หวั แชง นั้น ละติ หนะ พ่อ

แปลก — กระผม ไม่ได้ ว่า อย่าง ยั้งน ที่ จัง หนะ

กระผม —

หาว — ก็ เห็น ยั้งน แต่ อาย คำ หนะ มัน เป็น

คำ ของ ข้า ตัน ออกไป เอง ก็ ขบ ขัน อยู่ ขบ ขัน ๆ ๆ

(ครอง รบ ฝืน ตาม นิสัย ใจ ดี ทำ พลอย ส่นุก) แล้ว

เจ้า ยัง ค้อง การ ความ เห็น ข้า อีก หมด ด่า หา หา เจ้า แปลก?

แปลก — ขอ รบ ได้ โปรด เป็น ที่ พัง สัก ตัว

ผู้ ยาก ด้วย

ถึง พริก ถึง ชิง

๗๓

ห้าว — ตีแล้ว ได้ๆ เป็นไร มี เรื่อง ของเจ้า
นะ มันดำเร้ว เต็ดขาดไปไม่ได้ดอก

แปลก — ง่า ทำไม ถึง จะไม่ได้ นะขอรับ ?

ห้าว — อหะ เพราะ เจ้า เริ่ม มัน ผิดทาง นะซี
(ห้าว ร้อง แก้งๆ) ให้ตีๆ ข้าย ทิดเฮ้ย ให้ตี ให้ตี
นี่แน่ แอ้ ข้าย เที่ยง ธรรม นก เออ ข้าย อยาก ฟังเสียง
เจ้า จะ ว่า อะไร อีก ก็ ว่า ไป

แปลก — นะ—นะ—ง่า กระผม รัก บุตรี ไต๋ห้าว

ห้าว — เขา เป็นจริง

แปลก — เขาก็ อะแฮ้ม อยู่ใน นะง่า รักกระผม

ห้าว — เขา เป็นจริง กอนักได้ ไม่ให้ เสีย เวลา
แต่ ยังไม่ มี พยาน นอก จาก ฟัง ถม ปาก เจ้า แล้ว
ยัง ใจ อีก ?

แปลก — ส้มควรว จะ เที่ยง ดู กัน ได้

ห้าว — ขอโทษ อ้าย ชอน ขา แดง แต่ไหน
 ลองว่าไป ถี้ เจ้าจะเลี้ยง ดู ก็นยังงิ ?

แปลก — กะผม มี ที่ โต ปะ ส ขัง ได้ ทำ ให้
 ทาน กะผม ที่ ใช้ วัง เตน การ ค้า ขาย และ ยัง จะ ไป รด
 ชน ทุก ที่

ห้าว — ชน ยัง งิ ก็น พ้อ เหย ?

แปลก — กะผม หวัง ใจ ว่า เมอ กะผม นะ ว่า
 เป็น บุตร เหย แลว ได้ ทำ วดง กรุณา เติม ชน ให้ เสมอ

ห้าว — ส่นุก ละ จริง ดี พ้อ ถ้า เจ้า ได้ ลูก สาว
 ข่า ส่ม คิด แลว ยัง จะ มี อไร อิก ละ พ้อ เหย ว่า ไป
 ให้ หมด พง ถี้ ?

แปลก — จะ มี ฤ ไม่ มี อไร อิก นั้น ก็ ต้อง สู้
 แท้ แต่ ได้ ทำ วด จะ ไป รด เมตตา ชุบ เถยง แต่ กะผม ยัง
 หวัง ใจ ว่า น่า จะ ควรร มี อไร อิก มั่ง

ถึง พริก ถึง ชิง

๓๓

ห้าว — เป็น หุ่น ส่วน ตีน เข้า เป็ดอก ด้วยกัน กระช้ำ
ดอกกระมัง พ่อ ขา?

แปด — ก็ เป็นได้ ขอรับ

ห้าว — ช้า จะ เอ๋ย มั่ง ณะหนา อ้าย ปี่ ๙ ชั่ง
นะ พ่อ เหย มั่นไม่ มาก พอ จะ เลียง ลูก ตัว ช้า ได้ ดอก

แปด — ยัง ไก่ ดี ของ กระผม อีก ละ ขอรับ ได้
ท้าว ไม่ คิด เข้า ด้วย

ห้าว — คิด ยัง ไง อ้าย เงิน เดือน เงิน ดาว มั่น
อาจ จะ จบ ลง ใน ต้น เดือน นก ได้

แปด — รับ ประทาน โทษ จบ ไม่ได้ ขอรับ ไม่
ได้ ทาง นี้ ก็ มี ทาง นั้น

ห้าว — ว่า ไหน ?

แปด — ว่า ถึง ไม่ได้ รับ เงิน เดือน ที่ ได้ ท้าว จัน
ไข้อยู่ เขาก็ ต้อง การ ให้ กระผม ไป เป็น เสมียน ใน โรงยา

ห่าว — ฮ่า ฟัง ๆ เหมือนเสียง ชู่เฮ้ เจ้าแปลก ๆ

แปลก — เป็น ความ สัตย์ กระผมไม่ได้ หมายถึง

อย่าง นั้นเลย

ห่าว — เจ้า วิชา มั่งไหม ว่าเจ้า เป็น ลูกจ้าง

ข้า ข้า มี แผน ของ ข้า อย่าง อื่น หนา ลูกสาว คนเดียว

ของ ข้า ข้า ต้อง คิด ตก แต่ง ปลุกฝัง ให้ เต็ม รัก เต็ม

ใคร วิชา ไร? ไม่ มี ความ คิด

แปลก — ทราบ แล้ว ขอรับ แต่ ว่า — ง่า กระผม

ก็ พอ ปลุกฝัง ได้ ดอกไม้ ไร่ ฤ ขอรับ?

ห่าว — นั้นใจเจ้า ไม่ใช่ใจข้า ลูกสาว ของ

ข้า ต้อง สู้ ตั้ แต่ ข้า เจ้า วิชา มั่งไหม?

แปลก — รับ ประทาน ได้ ทำวไม พอใจให้นาย ถน

ใจ มี สาม เป็น พ่อ คำ ฤ ขอรับ?

ห่าว — เปล่า ไม่ใช่เลย เทียว พ่อ แต่ ข้า ก็

ถึง พริก ถึง ชิง

๑๕

ขอใจ ถ้า ถูก เขยข้า ไม่ต้อง เป็น พ่อค้า แต่ เป็น
ข้า ราชการ มี ศักดิ์ถาวรศักดิ์ศักดิ์ เพราะ สมบัติ ของ พ่อ
ค้า นะ มันไม่ใคร่ เทียง ตั๊ว ร้าย ๆ เลี้ยง เคราะห์
ไป ตาม บุญ ตาม กรรม

แปลก — ก็ ข้า ราชการ นะ เทียง ฤฯ ขอรับ ?

ห้าว — ข้า ก็ ไม่ได้ ว่า เทียง ข้า พูด คำเดียว แต่
ว่า เจ้า ถูก เขย ข้า นะ เป็น พ่อค้า ฤฯ ข้า ราชการ ก็
ต้อง มี คุณ สมบัติ อย่าง ข้า เรียบ ของ ข้า ว่า แผน
หัว อดทน ถึง บาตาต ข้า ตั้ง เกิด เห็น เจ้า มัน ไม่ มี แว
เสี่ย เถย นิพพาน

แปลก — แต่ ไ้ ห้าว ต้อง ยอม ว่า กระผม รับ ใช้ จึง
เดิน ขยันทึ ?

ห้าว — ใคร ไป เลี้ยง เจ้า ถ้า

แปลก — ทั้ง กระผม ทำการงานค้าขายก็ต้อง เป็น ที่พอใจ ?

ห้าว — เออ

แปลก — กระผม ทำอะไร ก็ เป็น พรหม เป็น ผล ?

ห้าว — ก็ จริง อย

แปลก — ถ้า ัน กระผม ขาด คุณวุฒิ อะไร ที่ไหน อีก
ถ้า ขอรึ ?

ห้าว — ข้า จะ บอก ให้ ทิดเหย เจ้าไม่มี ขลุ
นิตย ซึ่ง ไซ ใน ตัว เจ้า เถย นี ได้ แต่ เขา อย่าง เด่น ตาม
รอย ต้น เขา เดิน ทาง เอง ไม่ เป็น เหมือน ข้า

แปลก — ได้ ท้าว ยัง ไม่ ทราบ ว่า กระผม ทำ ไม่ได้

ห้าว — ก็ ข้า ยัง ไม่ รู้ ว่า เจ้า ทำ ได้ นี แทน นท (เข้าโรง)

สามเส้า ๑ (แปลก) ท่าน ฤๅ, ท่าน ประมาท
ว่า คน อื่น มี แต่ คน, มี แต่ แต้ม, แขน ไม่ ถึง ก็ ดู
ครู ครู, จะ ทำ มึง ใคร อย่า พัง, ดูถูก, ดู ผู้ ชาย ข

๒ คำ เจริญ

ปิดม่าน

ถึง พริก ถึง ชิง

๑๗

ชุด ที่ ๒๒

(ดีท้ายครัว) เวลา ห่าง จาก ชุด ที่ ๑ ราว ๓ เดือน

ฉาก รูป หอใน พ่อ ครัว หัว ตัว ละคร มี พ่อ ครัว หัว แม่
นาย แจ่ม ภรรยา แม่ ดิน จี ลูกสาว กับ แม่ แก่ (อึ้ง)
แม่ ยาย พี่มา เขียน นั่ง รับประทานอาหาร อยู่ด้วยกัน

ออกโครง ๑ (อึ้ง) แม่เจ้า หัว, ข้า มั่ ข้า, มา
กานัต ข้า ข้า, นึก อึก ที่, ดีใจ หาย รั้ว ตัวใหม่, ว่ายัง
ใจ, ยัง ม ง่าย เอ็ง ของ ทาย, ถั่ว ข้า, จะ ว่าไร (หัว)
ข้า ขอไร, นะชาใด, จะ ดวง รั้ว (อึ้ง) แม่ จะ อยู่, ครึ่ง เดือน,
เดือนไม่ได้ (หัว) บุญคุณ แม่, แท้ ๆ ลูก, ก็ ลูกใจ
แม่ คงไม่, นึก ถ้าปาก, ทน กราก กร่า อยู่ กับ ลูก, เพราะ
ผูก, เมตตารัก (อึ้ง) ไม่ งั้น ดอกหน้า, ข้า ส้มค, จัก ขุดกับ

(หัว) ผมเกรงเหนื่อย,แม่ไว้,เป็นใจคำ อย่าเลยเกรง,
 บาปกรรม,ต้องจำใจ (อึ้ง) คิดอะไร,ให้รอบ,ขอบ เกิด
 แฮ่ อย่าไว้แล้ว,อย่างโน้น อย่างนี้,ที่ไกล ข้างล่าง,
 หลีกเดียว,เข้าไป หมายจะได้,คิดอ่าน,การ ครอบ
 ครว เพราะอยากให้, (หัว) อยากให้ใคร,อะไรแน่
 (อึ้ง) อยากให้แม่,หัดงาน,ต้น จั,อ่อนมี ผัว (หัว) ไม่
 รู้จัก,มือ เข้า มือแกง,แต่งแต่ ตัว เราจะช่วย,ถูกแท้,
 ไม่เข้าที่ (อึ้ง) อย่าปาก บอน,สอน กู,รู้มา นัก มี
 ใจรัก,ปลดออก ปลด,ยั่ว ต้น จั ให้ ถด เลี้ยว,เกยผุ ชาย,
 มีร้าย มีดี นี่ กะ อี,ไป ค้าง,อ้าง ดีตา เด็กดี ออก,ดีใจ,
 ก็ไปเกิด จะได้เปิด,คาหุ,รู้ดี ถ้า (หัว) ขอบใจแม่,
 เจ้าประคุณ,กรุณา เอาไว้เมื่อ,ต้น หน้า,ฝนเป็นไร ส่งบ
 คติน,ดม คน,เทต เรียบ ใช้ การ เขียน,ขาดไป,เมื่อไร ก็
 ได้ (อึ้ง) ไม่อยาก,ฟังนะ น่า,ถ้อย คำใด มารวังแก,

ถึง พริก ถึง ชিং

๓๘

แก๊ ไช, ชัดใจ ทั้ง ข้า จะไป, มิใช่ ข้า, หลับ ตาเซ่อ มิ
กะเมต, หนะเออ, อย่า เห็นยว หนอง ข้า พบ คน, พอใจ,
ใช่ จะดวง เฮ้ย เจ้า หัว, เจ้า จะหวง, ถูก ทำไม เขา
หนุ่ม แน่น, แดน ด้วย, รวยวิชา ประพฤติ ดี, กิริยา, หาไม่
ได้ เขา จะไป, อ้าง ดีตา, ให้ ข้า ใช้ ข้า จะไป, วัน พุธ,
เขา หยุตงาน ใช้น้ำ ทาง, อย่าง น่าว, เอา ชูระ เขา ดี
นะ, วาน อไร, ได้ ทุก ด้าน โอย อาษา, นวด ฟัน, หมั่น เอา
การ วิเศษ คน, ทน ทาน, พัง เคย พบ ช ๒๒ คำ เจรจา
หัว — เอ้ คน หนุ่ม ๆ ใคร นะ ขอรับ คุณแม่?
อึ้ง — เขา ชื่อ พ่อ แปลก ปะไร ถ้า เขา เป็น ลูก
ศิษย์ ลูก มื่อ ของ เจ้าเอง ไม่ รู้จัก คน ดี ๆ? เจ้า
หัว หา ง่า ข้า —
หัว — อี้ อ้าย แปลก แม่ ยัง ไม่ได้ ว่า ง่า —
อึ้ง — ข้า ว่า ข้า ว่า อย่า เรียก อ้าย ข้า ไม่ อยาก

ฟัง ข้าว่าเขาเป็น คนดี ดีที่ สุด ข้า ตั้งเกด ตั้งกา
 เขานัก เขาคดีจริง ข้าจะได้หยุดพัก งาน การ
 ไป เทียว เถิน ส่นุก ส่นาน ตาม ถ้างดง ก็ยังดี ไม่ไป ไก
 อด ลำห้ มา ลำมิรักดี รับจะพา นัง หนู ถนจไป เทียวกะ
 ข้า ด้วย

ห้าว — แต่ วัน พม หน้าตาม ที่เขานัด นั้น งาน
 เขา ยังไม่ ถึง กำหนด หยุด นีแม่
 อึ่ง — ข้าเขาบอก กะข้า ว่าเขาจะหยุดนี้ คนๆ
 นชปดไม่เป็น

ห้าว — ถ้า แม่จะเหนยวเขาเขาไปวัน นั้นให้ ได้
 การ งานอะไร ของฉัน ก็เสีย หมดนะซี รอไป หนอยก่อน
 ดีกว่า เชอ ถก ถัด

อึ่ง — ถ้า งนชา ก็ตอง รอ ชย ที่ น จน กว่า เขา
 จะเสร็จ ธุระ บะบั้ง อะไร ของเจ้า ห้าว นัง หนู ถนจก็เห็น

จะไม่ว่าไร หรือ

หัว — บาง ที่ เจ้า แปลก จะ ยัง คิด ชุระ อยู่ อีก คง
สอง สาม เดือน

อิง — ข้า ก็ อยู่ นี่ อีก สอง สาม เดือน ไม่ เป็น
ไร ไม่ เป็นไร

หัว — (ถอนใจ ครอง) นี่ แน่ แม่ หยา ฉันทับใจ
นัก ไม่ อยาก ให้ อ้าย แปลก พบปะ คน คำ สมา เพลา กะ
แม่ หนู เลย ไม่ สม ควร

อิง — คำ ก็ อ้าย สอง คำ ก็ อ้าย เจ้า เขา เงิน ข้า
กะตา หัว เขา มา ฤๅ ลูก ของ เจ้า ก็ หลาน ของ ข้า
เจ้า หัว ๆ เกรงใจ ข้า มั่ง หนา เฮ้อ จะ บอก ให้ ไว
หน้า ข้า มั่ง ข้า ขอถาม เจ้า สัก คำ หนึ่ง เกอะ จะ โน
โให้ เกิด ขึ้น มา มั่ง ละ เดียว ใจ คอ เจ้า เป็น ยัง ไง คิด
นระคุณ ข้า ฐน มา ฤๅ ฤๅ ถึง กำ เวน เต็ม ด้าน เล็ก

๒๒ ดี ท้าย ครว

ยก ความคิด ความ เห็น ชน มา ช่ม ช้า ว่า ใจ พ่อ ขา

อย่า ๆ ๆ ๆ อด ดี เจ้า หัว ๆ ข้าไม่รู้ จัก ตู คน ฤ

พ่อ ขา โยย ข้าเข้าใจ ดอก พ่อ รุ หรอก พ่อ หัว

พ่อ ยอด ๆ ข้า รุ หรอก ว่า คน ไหน ส้ม ควร กระ หลาน ข้า

เจ้าเอง เสีย อีก ไม่ รุ ส้ม เตี้ย ที่ ดี ก่า พ่อ ครู หัว

อย่า วาง โต มา เป็น อาจารย์ อ้อ แก่ เลย แม่ หัว หงอก

แล้ว พัน หัก แล้ว

หัว — แต่ ข้า ก่อน แม่ พัง ผม มั่ง อ้าย เจ้า

แปลก คน น นะ —

อึ่ง — จ้า เจ้าแปลก คน น นน และ จ้า เขา

เป็น คน ดี มา แต่ ก่า เน็ด ที่ เตี้ยว ตัง แต่ เขา มา ฝาก ตัว

ข้า เมื่อ ก่อน เข้า วิชา นี นะ ข้า ออก รัก ใคร เขา ทำ

อะไร ถูก ใจ ไป หมด ใช้อไร ก็ พินิจ สติ น รวด กระ ผู้ หนีง

ตั้ง อไร ให้ ก็ กราบ ไหว้ พิ นอบ พิ เทา ส้ม มา คารวะ

ถึง พรึก ถึง ชิง

๒๓

หมอบ คลาน หน้า ตะขม อยู่ เสมอ ถ้า บาก ยาก แค่น
ก็ อุด ทน ใช้ สร้อย ไหว้ วาน อไร ก็ คล่อง แคล้ว ไม่
รู้จัก ขัด ข้อง ดี ทุก ๆ อย่าง กตาง วัน ฤๅ ไร ต้อง
ไป ทำงาน ของ นาย แต่ พ่อ เล็ก งาน ตะ ยัง อุด ด่า หั
มา ฝาก ตัว ข้า ทุก คน ๆ คอย ฟัง คำ สั่ง คำ สอน ของ
ข้า โอ้ว ภาท อไร ก็ พ่อ คุณ ตั้งใจ จำ เคารพ นมัส
เห็น อไร ตะ ก็ คิด ถึง ข้า ขอ มา ฝาก เพราะ กตัญญู คิด
ถึง บุญคุณ ที่ ข้า สั่ง ข้า สอน เขา เป็น คน ไม่ เย่อ ไม่ หยิ่ง
ไม่ ขอด ดี เขา ถ้อย เขา คำ ผู้ หัก ผู้ ใหญ่ อย่าง นี้ ตะ ใช้ ได้
ไม่ว่า การค้า ขาย ฤๅ วัจ งาน ราชการ อไร หตะ เป็น มา
ปฤกษา หา ฤๅ ข้า ก่อน เสมอ ข้า สอน ว่า ทำ บุญ ให้
ทาน ฟัง เทศ ฟัง ธรรม นน ดหนา เจ้า แปลก ดู เกะ ใน
บรรดา เป็น ฟัง เทศ ไป บ้าน ตัก บาตร ทุก วัน วัน
พระ ตะ ทำ ทาน คน แก่ สวด มนต์ ก็ อุด ด่า หั เพี้ยน ท้อง

ไม่ นัง เปลา ข้า สอน ว่า รู้เก็บ รู้หอม หนา ถูก หนา
 คูเถอะจำ จำ ชื่นกัน บุหร ก็ เก็บไว้ ว่า จะ เอา เศษ
 ยามวนใหม่ ข้า เจียน หนัก ตากให้ เอา เป็ดอก หนัก
 ไป ทัง ก็ เสีย ดาย ว่า จะ ตากไว้ ดุ่ม ยุง คน ว่า นอน
 สอน ง่าย รู้เก็บ รู้หอม เอา คำ ผู้ใหญ่ อย่าง นี้ ละ
 ไม่ มี เสีย ๆ จะ ไม่ ให้ ข้า ชม เศษ วิก ไร ของ ข้า ยัง ใจ ไม่
 ยอม แล้ว ๆ เจ้า ห้าว นาย แปลก นี้ เป็น คน ดี ที่ สุด
 ยอม ให้ ใคร ดี เตียน ไม่ ได้ ปรก ปรำ ไล่ ความ เขา

ห้าว — แต่ ที่ จริง นะ นะ แม่ แม่ ไม่ รู้ น้ำ หน้า
 กะตา หัว เขา เหมือน ฝน รู้ รอก ฝน ใช้นั้น มา ฝน
 รู้ นิสัย มัน ได้ —

อิง — ดี กว่า ข้า ละ ช้ พ่อ เหย พ่อ ครู ห้าว ?

ห้าว — ฝน จะ ว่า ว่า แต่ ว่า —

อิง — แต่ ว่า กัดว อ้ แก่ มัน จะ ชาติ คอ ยัง ใจ นี้ ๆ

ถึง พริก ถึง ชিং

๒๕

เจ้า หัว แม่ ข้าจะ บอกให้รู้ ตำหนัก ไม่ว่า หน้าไหน
ละ แอ้ ข้า ฐนักรวอง ดู คน ละ ข้า ฐนักร ข้า คาค น้ำ
หน้า ละไม่มี ผด ดู แต่ตัวเจ้าเอง นะเถอะอะไร ดม
เสี่ย แล้วฤๆ ยก เป็น แปดแดน นมเมือวัน ได้เที่ยว
ข้า ตำละเวเสี่ย แล้วๆ หะๆ —

หัว — ผม นะ ง่า ว่า ว่า —

อิง — อย่าเพ่อ สอด ขัด คอแม่ เมอ กระหน นะ
เมอเจ้ามารักใคร่ เกาะเกาะ นัง แจ่ม ถูก ตำว ข้า นะ ดม
เสี่ย แล้วฤๆ พ่อ คุณ คาแกไม่อินัง ไม่ขอ พัง แก คี
น้ำ หน้าเจ้า เหม่า ว่าใช้ ไม่ได้เสี่ยเลย เทียว ข้า
หรวอกๆ เจ้า หัว เอ้ย ยัง เห็น ว่าเจ้า มี ดี อยู่ ม้าง

หัว — นั่น ก็จริง ของ แม่ ถูก ดม บุญคุณแม่
เมอไรเถา แต่ —

อิง — ข้า อย่า เพ่อ สอด คาแก ว่าเจ้า นะ ไร

แกม หย่ง ไม่ มี ความรู้ ใน กระตา หัว เขา แต่ จง
 หอง ท่วม หัว จะ เอา ตัว รอด ที่ ไหน ได้ แก บอก ข้า ว่า
 แก ไม่ ปรากฏา จะ ได้ ถูก เขย ไซ้ ชาย ที่ มี บัญญา เท่า
 หาง อึ่ง ทำ อไร ไม่ ได้ นอก จาก ถาง หญ้า ข้า จะ ว่า
 ยัง ไง ?

ห้าว — ผม จะ ไป รั้ว แม่ ฤา เฮ้อ แม่ จำ ผม
 ให้ วัตะ เข้า เอา ไว้ เวลา ชน ถึง พุด กัน เรือง น เกอะ ตี๋
 กว่า ง่า คอก กระมิง ?

อึ่ง — ออย่า ะ เพ้อ สอด ข้า ว่า ยัง ไง นะ ฤา เจ้า
 ห้าว ข้า จะ บอก ให้ รั้ว ข้า ว่า เขา ยัง หนุ่ม ตะกอบ ตา เข้อย
 ยัง เขา เป็น แน่ เป็น นอน ไม่ ได้ ตีอก เขา วะ เขา ไม่ ไว
 ก็ จริง ดู ไม่ มี แว่ว วิเศษ วิโส ไร ก็ จริง แต่ ดู
 ลูก ตา เขา อยาก ตี ทั้ง เขา ไม่ เล่น เบี้ย ไม่ สับ ผื่น กิน
 เหล้า ไม่ สับ ถพ ต้อย ๆ ไม่ เป็น คน คตบ แดง ช้อ

ที่ ตา คัด คำน นั่น แด จะ ทำให้ เขา มา นะ ชื่น ตัว เขา ให้ หาย
ทั้ง ตัว นั้น หนู เอง ก็ ออก พอ ใจ เขา จริง ไม่ หล่า แม้ ว่า
ผอ ย มั น รัก ไคร่ กัน รุน แรง แร่ ตาม กัน ไป ฤ ฤ ก เรา
ชื่น น้ำ ใจ มั น เหว ไป ยก ให้ คน อื่น มั น ผูก คอ ถั ม ั ค ม คอ
ตาย มิ อยา เขา ฤ นี้ แด เห็น ตัว หย่าง แหม ถ่า เจ้า
ห้าว ขำ คาค น้ำ หนำ คน เป็น ยัง ใจ มั ง ? ทั้ง เจ้านั บ
ถือ รัก ไคร่ ยา เกรง ขำ มา เพราะ เหตุ ไไร เพราะ ขำ เอา ดี
ค่อ เจ้า ไม่ ไซ่ ฤ ?

ห้าว — ผม บอก แม่ แล้ว ว่า ไม่ ถื ม บุญ คุณ
แม่ จน ตาย แด —

อิง — แด อย่าง ไไร ขำ ไม่ ขอ ถึง ยง กัน กะ เจ้า
ให้ เตี้ย ปาก ขอ ให้ เข้า ใจ เกอะ หนะ เจ้า ห้าว ขำ
เห็น ดี ของ ขำ แล้ว ยัง ใจ ขำ จะ คอ ง เอา ให้ ดำ เรี จ ให้ จง
ไต้ เป็น ไไร ก็ เป็น กัน

หัว — ไร่ แม่

อึ้ง — ไร่ ยังไง ?

หัว — ระวังให้ ไส่ ๆ

ยาย แม่ ยาย ก็ แปล ๆ

บีต ม่าน

ชุด ที่ ๓

(หัว หด) เวลา ห่าง จาก ชุด ที่ ๒ วัน เดียว ฉาก
รูป หอ นั้ พ่อครู หัว คัว ฤคร มี พ่อครู หัว นั้ บนเกาะ

มณฺเฑน คาม ๑ (หัว) พถั ปาก,เสย คีต,
พถั คัน ตก คันไม้ หก,คมา กถัง,จริง ของ เขา เรา
แนะ นิด,มัน บิด,ถูกโก เกา สเกด เรา,เส่น ร้าย,คั ท้าย
ครวั หัวตมาน,ดั่ง บาดาน,ได้ การ ก่อณ มัน กถัน

ย่อน,เสีย ทางนี้,ดี ๆ ชั่ว ผงเข้า ตา,ตัว เอง,เกรงจะหนัก
ยอม หด หัก,ดี กว่า ดี,ที่นั่น ที่ ตก กระได,พลอย โจน,
โผน เกอะ เรา เสีย ที่ เขา,ถั่ว ระพัด,ขัด ถึง ที่ เรา ใ้
แก่,เหนียว เนื่อ,ใจ เหลือ ดี เกอะ ขอ ดี,ผี ปาก,ไม่ ยาก
จน ข ๖ คำ เจริญ (นาย แปลก ออก พ่อ
ครู หัว เรียก เข้า มา)

หัว — เออ แน่ แปลก นี่ เจ้า จะ หยุด งาน วัน
พุ่ม หน้า จริง ๆ พ่อ เหย ?

แปลก — ขอ วัน กระผม คิด ตรีเตรียมไว้ ว่า ยังงั้น

หัว — ไป ข้าง สีดา ๆ พ่อ ขา ?

แปลก — ขอ วัน

หัว — เฮ้อ น่า สนุก นะ

แปลก — กระผม ก็ได้ ยิน เขา เต่า กัน ว่า ยังงั้น แต่
กระผม เอง ก็ ยัง ไม่ เคย ไป

หัว — เจ้ารู้ไหม ว่ามีพวกไหน ไคๆ เขา
จะพา กันไป ที่นั่น ในเวตาเจ้าไป กัน มั่ง?

แปดก — ทราบ ขอรับ

หัว — ไค?

แปดก — บุตร สามี ได้ ทำว กะ คุณ ยาย อั้ง แม่
ยาย ได้ ทำว ขอรับ

หัว — อ้อ หือ เจ้า เป็น คน เลือก คน ชวน ฤ
ให้ ไป อย่างดี ฤ?

แปดก — ขอรับ

หัว — เออ ข้า ขอ ถาม อีก หน่อย ได้ ไหม?

แปดก — ได้ ขอรับ

หัว — แน่ เจ้า รู้จัก แม่ แก่ โอ๊ย คุณ ยาย
อั้ง ของ เจ้า นะ ท่าน มา แต่ เมื่อ ไหว่ กัน?

แปดก — รับ ประทาน ผม วาน เขา พา กะผม ไป

ถึง พริก ถึง ชิง

๓๓

ฝาก ตัว ท่าน แต่ พอได้ฟังได้ ท้าวให้ โอวาท เรื่อง
แผน หักตมามัน ค้าง มาดาม คี่ ท้าย คราว ท้าย แครว อไร
กัน นั้น และ ขอ รบ

ห้าว — ถ้างั้น ก็ ผล ของ อ้าย การ ที่ เจ้า กระช้ำ
ต้นหนา กัน วัน นั้น นะซี

แปลก — ขอ รบ

ห้าว — แอ้ ข้า เห็น ละ เจ้า ยัง ยืน ยืน มัน คง ใจ
เรื่อง เจ้า รัก ใคร อไร กัน ละ นัง หนู ตน จี ถูก สำนว ข้า อยู่ ฤ
ยัง ไง เดียว น ?

แปลก — กระผม ยัง รัก ขอ รบ

ห้าว — เจ้า แน่ใจ ฤ ว่า เขา ก็ รัก เจ้า ?

แปลก — ได้ ท้าว พุด อไร ยัง นั้น ละ ขอ รบ ขอ
รบ ประทาน โทษ เกิด คุณ ยาย ชึ่ง ท่าน ชึ่ง ผม ไว้ กระ หาย
กัน จี ใน ห้อง าน ถึง ตัว ได้ กอด รบ รบ คำนั่น แล้ว น ขอ รบ

หัว — เท่านั้น ดอก ฤ ?

แปลก — ก็ นาย ด้ จ ยอม เพียง เท่านั้น น้ ขอ รม
กะผม จะ ทำ เพียง ไหน ได้ อีก

หัว — อธิบาย เท่านั้น ที่ เจ้า จะ เห็น ยัง ไง เจ้า
รู้อะไร กัน เสีย ให้ เรียบ ร้อย ตาม ประเพณี เสีย ก่อน แล้ว
จึง ค่อย พา กัน ไป เข้า หอง ชิง ที่ อย่าง ดี ตา ค่อย อาย ที่ ยัง ค้าง
ไว้นั้น จะ ไม่ ดี กว่า ฤ พ้อ เหย ?

แปลก — กะผม ก็ นี้ ก็ ยัง งั้น เหมือน กัน ขอ รม
การ อไร ก็ สุด แท้ แต่ ไต่ ทาว จะ ไป รด ทง ดัน

หัว — ถ้างั้น คำ ว่า นั้น เจ้า มา บาน ข่า หนะ
ข้า จะ ได้ จัด เสีย ให้ เรียบ ร้อย สัก ที่ เวที หนา จะ ได้ ดัง
เนื้อ ดง ตัว เทียม หนา เพื่อน เขา มั่ง

นาย แปลก คด าน เขา ไป ชม ศัร ี ะ กราบ ที่ ทาว —
ขอ รม พระเดช พระคุณ ฤ พ้อ เป็น ที่ สุด

กิ่ง พรก กิ่ง ชิง

๓๓

ห่าว — โอ้ อย่าเพ่อชอบใจ ข้าเจ้าเลย พ่อ
มหา อัยจำเวญไม่ต้งๆ มัน เรือง อุบาย ต่ ท้าย ครว
แผน คำกรั หวดมาน ดั่ง นาดาด ดอกพ้อ แต่เน่แน่ แปกเอ้ย

แปลก — ขอรับ กระผม

ห่าว — เจ้ายังไม่ รั้ว ว่า ท้าย ครว ที่เจ้า เข้า
ไป ต่ นะ ฤทธิ เดช ปานไร เจ้า หนู เอ้ย เจ้า หนู ถูก
สมุน ข้า แต่เจ้า คงจะ ต้ง รั้วดอก เจ้า คง จะ ต้ง
รูเองๆ แม่ แก่ โอ้ย พง อิก คุณ ยาย อัง ของเจ้า
นะ หยอดเจ้า มากนัก หนะ ตามที่ ข้า ต้งเกิด ทง
รัก หนั หนู ดนจี่ ก่ ตุด สวดติ ขาดใจ ข้าได้ พุด กระทำน
แต่ ข้า พัง กระแสร์ แ่ง เงื่อน ท่าน ชิมได้ ต่ๆ เทียวว่า
น่าท ของท่าน จะ มี อิก สักเพียงใด

แปลก — ยังไ ก้นอิก นะขอรับ ได้ ท้าวโปรดบัง

หัว — เมื่อเจ้า สอง คน แต่งงาน อยู่กิน ด้วย
กัน แล้ว แม่แก่คง ขายบ้าน ขาย ช่าง อพยบไป อยู่
ด้วย กัน เก เจ้า ด้วย ฤทธิ หยอด ถึง ขนาด ถ้า เจ้า จะ
ชอบใจ ข้า ละ ก็ ขอให้ ชอบใจ ตอน นั้น เอะ พ่อ เหย
ขึ้น ชื่อว่า แม่ ยาย มา อยู่ ใน บ้าน ถึง ครึ่ง เดือน ละ เป็น
กรณี เหตุ ที่ ควร จะ ต้อง จด จำ ถึง พงษาวดาร ได้ ถ่ม
ไม่ได้ ที่ เดียว แต่ ยิง แม่ ของ แม่ ยาย ขึ้น ไป อีก ชน หนึ่ง
ไป อยู่ ด้วย เป็น นิศย์ นั้น แะ แปลก เฮ้ย ๆ ข้า จะ บอก
ไว้ ให้ คง จะ เป็น เมือง สวรรค์ ที่ เดียว เท่านั้น ที่ (เข้า โรง)

กระบอก ๑ (แปลก) สำเริง ชี้, อี แผน, แผ่น ท้าย
ครัว จะ ไป กัด, อไร, กระยาย แก่ ขึ้น คง หมัด, ขัด คอ,
พูด คอ แะ ก็ เหมือน แห้ง, รัง ผง, ให้ หง เมือง ยอ
ทำน ส่ง, ลง บ่อ, ธารเหว ไซ้ เหลว เบื่อ, ดอก หนา แปลก,
แรก หน้า เชื่อง พ่อ รั แผน, หัวละมาน, หัก ด้าน เนือง ก็

ถึง พริก ถึง ชิง

๓๕

หาย เจ็บ, เบี้ยว ปวด, ไม่ ท้อใคร ๗ & คำ เจริญ
(คอย หานาง วอน ๆ ออก)

ฝรั่ง เต็ม คัด ๑ (แปลก) ไม่ ให้ คัด, ให้ พร, ฤ
วอน จำ ถ้า ไร้ จำ หม ถ้า, คุณ พ่อ, ยก ขอให้ อี้ แผล
ค้, ทำย ครว, ชั่ว เมื่อไร ไม่ ต้อง ใช้, แม่ ล้อ, มือ ถ้า คัญ ๗
๒ คำ เจริญ

ศตม ไป ๑ (วอน) ถึง คุณ พ่อ, คุณ แม่, คุณ
แม่ ยาย ยก ให้ เธอ, อย่า เพ้อ ตกาย, หนะ พัง ฉนั้น เดียว
น เกิด, ชั่ว ร้าย, กลาย ฅกรรจ แก่ ไม่ ทน, ละ พ่อ แปลก,
แหก กระเซอ (แปลก) อไร กัน อิก, หยุก หยิก, ไม่ รู้ แล้ว
(วอน) ออก แล้ว ๆ, จน อูรา, ต้อง หน้า เหลอ นาย ถิ่น จี,
เดียว น้, ถ้า ดัง เพ้อ รัก คุณ เด่นอ, เธอ นะ ไม่, เหลียว ไย ดี
ออก ปาก ว่า, ถ้า คุณ พ่อ, ขอ ไม่ ให้ จะ ตาม ไป, คือ ๆ,
อ้อ เข้า ถ้ (แปลก) ถ้า ยัง น้, ฉนั้น จะ ทำ, ยัง ใจ ดี คุณ

เด่น,คน น,นัก เถาะ ๗ ๖ คำ เจรจา

ทรงพระราชฯ ๑ (วอน) ดัน คิดไว้,ว่าจะไป,กะพบ
 หลอก ว่า คุณ นาย,หมายจะ ออก,มาพบปะ แต่
 คุณ พ่อ,คุณ แม่,คง แสร้ง ละ ไม่ปล่อย ปละ,กะงอดกะ
 เจ้า,เอา แต่ คุณ ขอให้ เขียน,หนังสือ,ตาย มือ ทรง
 ว่า ดัน ห่วง,คุณ ดัน จ้,เดียว น กัดัม ไป รักใคร่,ได้ กัน
 กะ,แม่ ประชุม ถูก ตาคุ่ม,ข้าง ม้าน,วาน อย่า คอย ดัน
 จะ ทำ,เผื่อไฟ,ให้ คุณ แม่ จับได้ แก้,ส่งไสย,วางใจ
 หน้อย แต่ ที่แท้,ดัน จะ แฉ่,หนังสือ ตำออย ให้คุณ
 นาย,หน้า ม่อย,นาย คอย ดู นายโรง แปลก,นะ ต้อง
 แปลง,แต่ง เป็น หมิง ดัน คิด ยิง,ตุ้ม เดียว,เกี้ยว ทั้ง คู่
 ออก มา พบ,คุณ เสนอ,ขอ ประตุ ต้อง ทำท่า,อย่าให้
 รั้ว,ว่า ต่ ปล่อย ข้าง คุณ นาย,ดัน จ้,ขอ อดใจ ดัน
 จะ หลอก,ออก ท่า,ชวน มา ด้อม ดู เมียใหม่,นาย เสนอ,

ที่เธอปลอม มัน ส้ม พร้อม,กับ ชักชร,ที่ ย้อน ย่า คง
 รงับ,กดับใจ,หา นาย แปลก อยู่ให้ แดก,กัน ตรง ๆ,หลง
 ถถ้า (แปลก) ชอบใจแท้ ๆ,แม่ ศุภลักษณ์,ช่าง ชัก นำ
 ฉนั้น จะจำ,ทำตาม,ไม่ คร้ามใคร (วอน) เชอ ถ้า ส้ม,
 ได้ ชม,คุณ นาย สดวย ความ ชอบ ช่วย,เออ อไร,นายจะ
 ให้ (แปลก) ก็ แม่ วอน,หัดก่อน จะต้อง,การอะไร (วอน)
 ต้อง การ นาย,แปลกไม่,ให้ มี เมีย (แปลก) แปลก ขอ
 เปลี่ยน,เพี้ยน นิด,อย่า คิดใจ (วอน) เปลี่ยน ยังไง,พูด
 ไปนำ,อย่า หน้า เร็ว (แปลก) เปลี่ยนให้ รัก,แปลกเป็น
 ผัว,ยอม บัว เมีย (วอน) พูด อย่าง เดี่ยว,ขวง เหลว ๆ,
 เอ็ด พิ ดัก ๓ ๓๖ คำ เจรจา (ยั่วเย้า จนจะ ถึงตัว)

บีด ม่าน

ชุดที่ ๔

(หมุดฤทธิ) ฉาก รูป หน้าเรือน พ่อครูหัว ตัว
 ตกร มี นาง วอน นิ่ง ยู่ หัว กระโต เดือน หงาย หรุบ

ป็นคตัง ๑ (วอน) เขย้งใจ,นายแปลก,ไม่แหวก
 ว่าย จำแดง ภาย,เป็น แม่ หนู,ให้ ครู ฝึก เดียว จะ
 ทำ,ท่า ทาง,อย่าง ทั้น ทัก ไม่ สมนึก,เสีย กต,คน จะถอ
 อ่า นันไค,นัน ยังใจ,หนะ นัง ชัน กตางคำ กตาง คิน,ยื่น
 คน เดียว,เปลี่ยว เมา ฤา ไปบน เรือน,อย่า เชื้อน,แซ
 หนะ ฮือ เอง ชัน คอ,พอง คุณ นาย,ตาย หนะ มึง ฯ
 ๔ คำ เจริญ

บุหัตนชกมว ๑ (วอน) ชี้ เก่ง จริง,ทำ ผู้ หนีง,
 จน ฉัน หลง (แปลก) นี และ องค์,อิเหนา แปลก,แรก
 มา ถึง (วอน) อย่า มา จับ,อย่า มา ต้อง,เดียว ร้อง อัง

(แปลก) ณะโกธ^๕ชิง,เขาจริง ๆ,หญิงด้วยกัน (วอน)
 ผู้หญิง อไร,ไว้ หนด,จะ อดใคร (แปลก) หนดที่
 ไหน,ของ ฐ,ดู ถิ่น (วอน) เอ พิถี,ณา ๆ ทน,คน
 ดำคัญ หนด หนด หั้น,เกลี้ยง เกลา,เด่น เข้าที่ ๖
 ๔ คำ เจริจา ๒ (แม่ ถิ่น^๕ ออก มา เยี่ยม ประยูรเรียก
 นาง วอก ก็ไป หา)

ชวัญอ่อน ๑ (ถิ่น^๕) ยังไงหนะเออ,นายเด่นอ,
 พี่เพ้อหา ไม่เห็นมา,อ้อใครโน่นแน่,แม่ ห่มศรี (วอน)
 นั้น แด อี้,ถิ่น ฐ,นาย ฐ^๕ คอย คุณ เสนอ,อยู่ที่นี้,
 หั้น แม่มา เชิญ คุณ นาย,กลับไป,ใน เว้นก่อน พอ
 เห็น เขา,ม่าว จะย้อน,เข้าไป หา อยู่คน เดียว,เดียว คุณ
 แม่,เธอ แม่มา จะถูก คำ,อิง บ้าน,ฐ ครัวน พัง ๖
 ๔ คำ (ถิ่น^๕ เข้าโรง วอน มาหา นาย แปลก)

ตกปลา ๑ (วอน) มา แอบ ชุ่ม,ข้าง ชุ่ม,ชำ

มะนาต พอ คุณ เสนอ, เรอ ผาด, ข้าง ผนัง ตรงไป
หา, มารยา, ย่า คึงคัง (แปลก) ถึงไม่ตั้ง, ตัวคำเปอะ,
เซอะ เมื่อไร ๗ ๒ คำ (แปลกไป ชุ่ม วอนไป
คอยดู เสนอ ออก)

ฝรั่ง ควงคัต ๑ (เสนอ) นี่ แม่ แม่วอน, ดัน
หนังสือ, ตาย มือ ฉนั้น ไปให้ทัน, หลอก คุณ แม่, ให้แปร
ได้ (วอน) คงไม่แปร, เห็น คุณ แม่, คงแน่ใจ ว่า
คุณไม่, วุ่น วาย, คุณ นาย ชัง ๗ ๒ คำ (วอน ทำ
ขึ้นไป บน เรือน เตียง คุณ แม่ ดู ครัวหนึ่ง ก็เยี่ยม อีก ดัก
ครัววอน ลง มา)

อมตัม ๑ (วอน) อีเถ้า หลอก, ว่า กระบอก, ที่
มัน หัน ประเดียน, ไป ถัดดับ, เขา จับ ชัง ทำน
เอะโร, โอ้อึ้ง, อยู่ คึงคัง แต่ เตียง ฟัง, สม หนังสือ, ที่
ถือไป พอ อีเถ้า, เขา จดหมาย, ขยาย ส่ง คุณ นาย

ถึง พริก ถึง ชิง

๔๑

หลง, โกรธ ชิง, ถึง ร้องไห้ มัน ส้ม แสบ, แสบ ยนต์, กตะ
ไก ต้อง ต่อให้, เสนอ หลง, ส่ง อีก คน ฯ ๔ คำ
เจรจา (ไป บอก นาย เสนอ ว่า นาย จะมา แล้วบอก
นายแปลกให้ ย่อง มา แอบ บรรเทา)

ต่อหม้อ ๑ (ถูกคู่) นาย เสนอ, เพ้อ ถวิล,
ว่า ถิ่น ที่ เค็น วิ, กระชักระช้อ, หลง ต่อ ปั้น ช้าง
นาย แปลก, คัด จริต, ผิด พิกัด ทำ อัน อัน, เขื่อน ฮาย,
คล้าย สัตว์ ฯ ๒ คำ เจรจา

แซกสาวห่วย ๑ (เสนอ) พี่ แดน รัก, ส้มค
หมาย, มา หลาย เดือน แต่ จิต เจื่อน, ด้วย คุณ แม่, แก
ซึ่ง พี่ (แปลก) คุณ รักน้อง, แล้ว จะหมอง, ไป โยมี่ รัก
ถิ่นนี้, ๆ รัก, ไม่ พัก ทุกข์ (เสนอ) ถึง รัก กัน, แต่ ฉันท้อง
ไทด น้อง ทรวง เป็น หนอง, แต่ ดิน, ดัน ความ สุข (แปลก)
คนใจ ด่วน, ถวน ตาม, ตาม นุก รุก ฤทธะหุก, เขียวเขม,

ไม่เห็นใจ (เสนอ) พยา ยาม,หวัง จะ ตาม,แต่ใจเจ้า
 จังได้เฝ้า,รอนทน,กรรมใดใหม่ (แปลก) อย่าเอ๊ะเหวี่ยง,
 ได้ถูกช้,น้อง เมื่อไร คง จะให้,ส้ม หวัง,อย่า คดั่งครวญ ฯ
 ๒ คำ เจรจา

แขกสู่่ม ๑ (ดูคู้) ฉา นาง วอน,ซัชน แค้น'
 กระแอมได้ นายเสนอ,ตกใจ,ไม่ได้ ส่วน นึกคุณ
 แม่,แรมมาได้,ใจ เร วอน หย่า ๆ ต่วน,ทั้ง นาย แปลก,จึง
 แหกไป ฯ ๒ คำ เช็ดนัย

กระบอก ๑ (เสนอ) แค้น พิกต,คน ๆ นี้,ดี ทา
 ยาด รัก ก็ รัก,หัก สวาคี,ไม่ อาจไถ่ รัก เกียรติยศ,
 หวัง ทด,ของ น้ำใจ ต้อง รอไว้,ตาม หด่อน,ทน นอน
 คอย ฯ ๒ คำ เจรจา (เข้าโรง)

ฝรั่งควงคัต ๑ (วอน) เป็น การ หนา,เชื่อ
 ฉนั้นว่า,แหม ถ้าแปลก ชื่น ทำ แหวก,ว่า ย ชด่า,จะ หน้าจ้อย

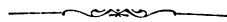
ไป ที่เกิด,เปิด เกอะ น้า,อย่า คบอย จะ ลำออย,นาย
 ถิ่นจ้,พูด ต่ คอ ถ้าได้ ความ,ฉัน จะ ตาม,ไป บอก ชาว
 อย่า ชุ่น ช้อน,ว้น ๆ หนาวๆ,ไป เถย พ้อ คง ได้ เธอ,
 เสนอชวด,บวช เสีย พอ อื้อย แปลก ละคร, คว่า อโร,มือ
 ไวนัก ข ๔ คำ เจริจา (วอนเข้าโรง แปลงเค้นมา)

บุหลันชกมวย ๑ (แปลก) พ้อก็ให้แม่ก้อยอม,
 พร้อม กัน ต่ แม่ ถิ่น จ้,หล่อนที่ไหน,จะไผ่ ผัดัก บุญ
 ของ แปลก,แรก ชม,ส้ม ที่ รัก จะไป พัก,รอ ชาว,เข้า
 พรุ่งนี้ ข ๒ คำ (เดินไป เสียง เขะอะ พด ตระเวน
 ได้ คโมย สดวน มา จัน เจ้า ทวพย บอกให้ คว่า เขา ตัว
 นาย แปลก ปลอมไว้ ว่า เป็น ผู้หญิงผู้ร้าย)

ฝรั่งเรือดัก ๑ (แปลก) ฉันไม่ได้,ทำอะไร,ใช้
 ผู้หญิง ผู้ชาย จริง,ๆไม่ เชื้อ,ถอด เลื้อ ถี่ (สำรวัด)
 อย่า ฮึด ฮึด,ให้ เขามัด,ไป ต่ ๆ ข้าย เจ้านี้,ถนัด ด้อม,

ปลดอม ตำคัญ (แปลก) ไร่ ความ ศักย์,ฉนไม่ คัด,จะวิต
 แก่ ไม่ได้ทำ,ผิด แท้ๆ,ที่เดียว ฉน (ตำรวจ) ถ้าไม่
 ชั่ว,ปลดอม ตัว,ทำไม กัน (แปลก) ความ ถับ ฉน,บอก
 ใคร,ไม่ได้แท้ (ตำรวจ) อย่าพูด มาก,ปากโป้ง,โก่ง
 เกะกะ เอาไปโรง,พัก เกิด ะ,อย่า หนะ แน่ จะสู้ๆ,
 อ้อ เขา,พวกเราแฮ้ บั้มให้แผ่,ฮ้าย คน นั้,มัน มี พิศ
 ๒ คำ เจรจา (เอะอะ สู้กัน)

บิศ มาน

ชุดที่ ๕

(คิดคุก) ฉากรูปร่างงานใน คุก ตัวละครมี
นาย แปลก กับ นักโทษ

คนาว แปลง ๑ (แปลก) ใช้ผู้ร้าย, กลับ กลาย,
เป็นคนชั่ว โทษปลอมตัว, เป็น พิรุณ, ทุจริต ชั่ว ต้อง
หา, พาไป, ปล่อย, ปล่อย ความ ผิด นิด, ประ คติ ประ คื่อ, เป็น
ข้อใด ต้อง ทน ทุกข์, คุก ขัง, ตั้ง หก เดือน ใคร จะ
เหมือน, ออก แปลก, แสบ แสบ โห้ว ไหน จะ ห่วง, แม่ ถิ่น จั,
ชั่วโซ่ สู้ จะ ไม่, ฟัง ใคร, ได้ ตั้ง ปอง ข ๔ คำ
เจรจา (นาง วอน มาเยี่ยม)

อม คัก ๑ (วอน) ส่งสาร หนอ, คุณ พ่อ หัว,
เกิด ร้าว ฉาน เชื้อ คำ ท่าน, แม่ ยาย, ได้ คัดอง ๆ จะ
ยก นาย, ถิ่น จั, ที่ ปรงของ คง จะ ต้อง, แต่ง คู่ เหมือน,

ปลาย เดือน นี้ (แปลก) แต่ง จะใคร, (วอน) ไม่รู้
 ฤๅ, นาย เสนอ เคยว น เธอ, มา วุ่น, คุณ ถิ่น จี ร้องให้
 ร้อง ห่ม, ไม่ สมน, ประฤา ตี ข้าง คุณ แม่, เขา แต่ ตี, ตบมัน
 ไป เธอ รัก นาย, คุณ ผู้ชาย, คุณ ผู้หญิง โกรธ
 จริง ๆ, เหม่า ว่า, ชั่ว ชั่วใหญ่ มันได้ ผัว, ตัด คุก, ส่นุกใจ
 ท่าน เป็น ไม่, ยิน ยอม, งอม พระราม ว่า ที่จริง, สิ่ง ที่ โกรธ,
 โทษ เรา หลอก มัน ฉันท บอก, ตาม ตรง, คง สั้น ขาม
 นี่ ฉันท นึก, เวทนา, พยายาม มา บอก ความ, นาย ก่อน, จง
 ร้องใจ (แปลก) อย่า ขยาย, เคย ปลาย, เดือน ถึง หั น
 เป็น เกราะ หั ตี, หนะ จะ บอก, จะ ออกได้ มัน ทน แต่ง,
 งาน เห็น, ไม่ เป็น ไร พอ ช่วย กัน, แก่ ไข, ใช้ บัญญา ข
 ๓๐ คำ เจรจา (นาง วอน ถา กลับ นักโทษ คิด
 แหก คุก เอะอะ กัน นาย แปลก อยู่ ใน พวก นั้น)

ตनाव ๑ (แปลก) เรา เกราะ ร้าย, ตาย ณะคง,

ต้องตงโทษ คน ขั้วโนด, ก่อ ความ, ตาม มา หา จะ
ได้ ออก, ปลาย เดือน, จะ เดือน มา เป็นหลายปี, ถิ่น จั ทำ,
จะ เสีย ตัว ถ้า มัน จริง, แล้ว จะ ชิง, ข่า ตัว ดาย ผิด
เคราหะ ร้าย, ม้าย แค่น ๆ, มัน แล่น ขั้ว แล่น วิตก, ออก
คัง ๆ, รวั กถัว หม่นไหม้, ใจ รวั, ชม หั้ว ครอบ ๖
๔ คำ โอด (ผู้คุม มา เอะอะ เรี่ยก นาย แปลก อ่าน
คำ ตั้ง)

มอญร้องไห้ ๑ (ถูกคู่) แล่น ส่งสาร, นาย แปลก,
จุก แดก ขัด โทมนัส, ความไหว, ใจ บ่่วน ๆ หน้า มีด
วุ่น, ผวา เซ, เว รวน ชม ชวน, สดม ดิน, อยู่ แด ยัน ๖
๒ คำ โอด (ช่วยกัน แก่ ฟน อ่าน คำ ตั้ง ว่า นาย
แปลก ประพฤติ ดี ทั้ง มี ความ ชอบไม่ เข้า กะคน ร้ายได้ วาง
วัด ยกโทษให้ ออกได้ ทัน ที่)

สดาบ ๑ (ถูกคู่) เมื่อ นาย แปลก, แรก พัง, ยัง

ถึง พริก ถึง ชิง

๔๘

พันโทษ,ได้ ทำว จะโปรด,ว่า ยังไง ผมไม่ ได้,ทำผิด,คิด
เพราะเคราะห์ (อึ้ง) พูด มาก,ปด มาก,ไม่ อยากได้ ยืน
ไม่ได้ ถน,จี ะมั่ง,ถึง ปะเหลาะ ผัว ผู้ร้าย,ตายทะเลทาน,
ชาวบ้านเขาะ กู เตาะ,เด่นยดจรรไร,ไปให้ พัน (แปลก)
ฟังผม ก่อน, (อึ้ง) อย่า มา ย้อน,ย้อน วอนเลย เจ้า
หัวเขี่ย,ปล่อย ยั้ง,มิ มั่น อ้าย ช คุก,ช เต้า,เข้า มา
ปน การ มงคล,เขี่ย อ้ายโย,ได้ไป ฮื่อ ๗ ๖ คำเจรจา
(นาย แปลก ค้อง หลบ ท่าน ทั้งสอง เข้า เรือน นาง
วอน มา หา)

ต๋มโปง ๑ (วอน) ฉันทได้ ฟัง,ยังไม่ เชื่อ,จะ
เหต้อ แหวด นิ มิ แผลด,แหก คุก,ต๋นุก ฤๅ จำเพาะ แต่ง
กัน วัน น,นี้ จะ ยอ เขา ดอ ฤๅ,จะ คิด,มิด อย่างไร
(แปลก) ฉันทอยาก พบ,แม่ ถนจี,ตัก ที่ ก่อน ถ้า मैं

หล่อนเชื่อ ว่า ตัว, หัวเหวี่ยงใหญ่ ฤๅ รัก ชู้, คู่ ถนอม, ไม่
 ยอมไป แปลก จะได้, ยอมตาย, ให้ หาย ร้อน (วอน)
 อย่ายุเพื่อ, เพื่อพัก, ทำตกใจ ทำอะไร, อย่า คลั่ง, ยม ยัง ก่อน
 นาย ถนง, วัน น, รัก ที่ นอน ใคร ตั้ง ตอน, ทัด ทาน, ข
 คร้าน พัง เมื่อ เข้า น, ก็ ไม่ ยัก, มา ตัก มาตร เขา แด
 ฟาด, เนอ ตัว, มัว คลุ้ม คลั่ง ยัง ไม่ ตั้ง, ตัว วัน น, ต่ จริ
 จัง คง ตั้ง ตั้ง, ตาม, ยาม รตนน้ำ บ่าวไพร่, ห้าม มิ
 ให้, เข้าไป หา หมด บัญญา, รม ตั้ง, อยู่ ยัง คำ มัน
 พอ ช่วย, อยาก ช่วย, ทั้ง ยาก ทำ แต่ นี้ จำ, ปฏิเสธ, เหตุ
 อย่าง น คุณ นาย ชิง, ก็ ทดง, เข้าไป คุณ โสย รุมะคัม,
 กัน ออก รุ่ม, คุณ ถนง ค้อง มี ผัว, เสีย ตัว, กัน คราว น
 มัน ถึง ที่, แล้ว ค้อง ทน, เป็น จน ใจ ข คำ เจรจา
 (แปลก ร้องให้ วอน ส่งสาว ก็ ร้องให้ กัดว คน เห็น ก็
 เตียงไป แปลก ชุ่ม อยู่)

บ๊วย น้อย ๑ (แปลก) พอเงยบนคน,กูจะ ดั้น,
 ฝน ชน ห้อง ขอพบ สอง,ต่อ สอง,ให้ จงได้ จะ ยาก
 เข็ญ,เป็น คาย,ร้าย อย่างไร ทอดอาไย,แล้วไม่คิด,
 ชีวิคชีวิ้ง ๒ ๒ คำ เจริจา (แอบ ชุ่ม ชัน
 หมาก มา พระมา แหก มา เดียง ดูแล้ว ก็ กดับ
 มโหรี กด่อม หอ)

มอญ ำคาบ ๑ (ถูกคู้) ครน คัก ดั้น,คน ดั้น,
 กิ่งวง หลับ นาย แปลก ชยัน,ไม่ อยู่สุข,เดียว ถูก นัง
 มุ่น หมก,ยก ม้า,มา ดำพัง เขา แอบ คัง,ข้าง หน้า ค่าง,
 ย่าง ชนไป เขา มือ ดั้น,พรวเ็น,กลอน เ็น คาน ก็
 แง้ม มาน,หน้า ค่าง,ถ่าง ออกได้ ส้ม ถวิถ,ยิน ค้,มี น้ำใจ
 ยกมือไหว้,เทพ เจ้า,เป็น เจ้า เรือน ๒ ๔ คำ เพลงฉิ่ง
 (เสียง เอะอะใน เรือน ร้องทโมย ๆ ตักัน ผัวะ ผะ บ่าว
 ไพร์ ตกใจ ดั้น ดิ่ง ชนไป นาย เสนอ เตือดแดง วัง มา ถัม

ตง หน้าบรรได พ่อครู หัวคุณ แม่วิ่ง ตาม มา จุตได้
ต้องจึ่ง รั้วก็ ประคัม ประคอง ขอโทษ)

เจ้าเซ็น ๑ (เล่นอ) โห่ผมแอบ,ไป มอง,ห้อง
ชั้นนี้ แกดง รุม ตี้,ผม ผิดๆ,โอหิตไทด หัวแตก,แขน
หัก,ยัก กะไโก อยู่ไม่ได้,ผม ต้องดำ,ตาที่ ละ (หัว)
ข้านอน หลับ,เสียง ร้อง,คโมยคโมย เดี่ยวโอยๆ,เล่น
กัน ยัวะ,เสียง ผัวะผะ ใครจะ รั้ว,คุณ จู๊,ไปเซอะชะ เป็น
ยาม เคราะห์,เงาะนะ,จะโทษใคร (คุณแม่)ก็ไม่ควร,ควน
ร้อน,รั้วร้อน รน เมีย ของ คน,ราว กะ ว่า,จะไปไหน ทำ
พิรุณ,ไม้ จุก,หมด ฟันไฟ เรา จึ่งได้,ร้อง คโมย,โอยวาย
อึ้ง (เล่นอ) เช็ด ขอรวบ,เช็ด อุบาย,หตาย อย่าง นึก ผม
ต้น รัก,ผม ขอโทษ,ไม่โกรธ ชึง ไม่หัน หน้า,หา กัน,ต้น
คั้ง ข้า ทุม ตี้,คั้งๆ,ผม ต้อง ตา ๗ ๘ คำ เจรจา
(คุณแม่ว่า น้องไม่ สบาย พรุ่งนี้ ถึง จะส่ง ตัวก็โกรธ เล่นอ

ว่า น้ำ ก็ รด คน เดียว หัว ว่า ก็ เป็น ถม รด น้ำ ได้ ฤ
 เหนียว ยิ่ง ใจ ก็ ไม่ ยอ เสนอ ให้ บ่าว ประคอง เข้า โรง)

มอญ โยน ตาม ๑ (หัว) เฮ้อ แม่ หนู, ถิ่น จ้, นี
 เควาะห์ ร้าย ของ ผู้ ชาย, ตะละ คน, ผล ชู้ ช่า นี เควาะห์
 ร้าย, ก็ ต้อง อยา, เขา อิก ครา เป็น ชาติ, ถูก ตำว, กู ณา
 จริง (คุณแม่) เป็น ไร ไป, มิ ไซ, ถึง เสีย ตัว กระ อี๋ มัว,
 ไม่ ต้อง ทุกข์, ถูก ผู้ หญิง เขา ทั้ง หอ, ไม่ ต้อง ง้อ, หนอย
 พ่อ ถึง เทียว แอม วัง, ชุก ชน, จน เขา ตี ๒ & คำ
 เจจ่า (เข้า เรือน)

บีด ม่าน

ชุดที่ ๗

(หวน หวัง) ฉากรูปใน เว็อน แม่ ถิ่นจี่ ตัว
 ถกร มี แม่ ถิ่นจี่ นอน สอน อยู่บน เคียง คุณ แม่ อังสวด
 มนต์ แล้วนอนให้อัจฉิ ทบ เพื่อง นายน แปก ปั้น
 เข้า มา อัจฉิ ร้อง ว่าผี คุณ แม่ อังศุ แล้ว หลับ อี
 จัจก็ ชุก หวั หลับ

ดวง พระธาตุ ๑ (ถิ่นจี่) เอ้นั้นไคร, (แปดก)
 นายน แปก, แรกชั้น หา (ถิ่นจี่) นี่ ยังใจ, ใจ กดำ, มาถึง
 นี้ (แปดก) พี่ พันโทษ, ท่าน โปรด, ปราณี้ดี เพราะ
 ไม่ มี, ผิด คเน, เทวะดา บรรดาให้, ไภย พินาศ, สัม มาท
 หมาย จน ชัย กาย, เป่าย ปั้น, ชน มาหา คุณ พ่อ คุณ
 แม่, แด คุณ ยาย, ไม่ เมตดา หล่อน แต่ง งาน, คารว, มี
 ถ้ามี จะ ส่ง ตัว, ให้ ผัว, พรุ่งนี้ คำ หวัง จะ นำ, ทาง มา,

พาแม่หนี ท่าน ยกให้,แล้ว ยังไง,ไม่ ปรานี คั่นวี่,
 แล้วจะโทษ,โกรธเอาใคร พี่ รักเจ้า,เจ้าก็รู้,อยู่ว่ารัก
 ที่ไหน จัก,ยอม ตัว,มี ผัวใหม่ ไปเดี๋ยวนี้,คั่น นะ หล่อน,
 นอน นิ่งโย มี ข้าได้,กตัญ เยื่อน,เรื่อน ด้วย กัน (ถื่นจี่)
 ที่ จะ มี,ผัวใหม่,ก็ไม่มี หนีไม่ หนี,เป็น ผู้หญิง,เสีย มิ่ง
 ขวัญ แม่น จมใจ,ตื่น อาไธย,แก่ ช้วน แห่ของ ของฉัน,
 เมือง ผู้,จะ หนี เลย (แปลก) อย่า อย่าง นั้น,ส่งสารฉัน,
 บ้าง เกิด หล่อน ใจ รอน ๆ,ร้อน ชั่ว,ถื่นจี่ เขย แม่น
 ผิดคาด,ชาตินี้,มิ ได้เชย ถึง มิเคย,ขอ ตา,ฆ่าตัว ตาย
 (ถูกคู่) ยืม พยัก,ซัก บิน,ยื่นให้ ดู ชบ เคี้ยว คุ้,แขน แด,
 ข้าง หาย หล่อนไม่ไป,พี่ ก็ ไม่,ขอไกลกาย จะขอ
 วาย,ชั่วต,คิด ผ่า ทำว ๗ ๑๔ คำ เจริญ (ร้อง
 ให้ วง วอน ถนจี่ ยาย ตัน ถนจี่ ก็ ถวง มิให้รู้,ว่า ชู้ ชน
 หา ถนจี่ ส่งสาร)

ขวัญ อ่อน ๑ (ถันจี่) เป็น จมใจ, ไป ก็ ไป, ดี
 กว่า อยู่ มัน อด อู้, อด ข้อน ๆ, ร้อน ๆ หนาว ๆ อย่า
 ไป ทั้ง, ฉนั้น ผู้หญิง, ยิ่ง มี คาว คน จะ หนาว, ชื่น ช้อ, ถอ ทั้ง
 กรุง (แปลก) ถ้า แม่น พี่, มี ชั่ว, อย่า คิด ฉนั้น คาย
 ด้วย กัน, เป็น ด้วย กัน, จิต ฉนั้น มุ่ง อย่า เขา เข้า, ของ ไป,
 ให้ รุ่ง (ถูก) จวน จะ รุ่ง, จวน งาม, ค่อย ย่าง พา ๗ & คำ
 เพลง ฉิ่ง ไม่นวม

บิต ม่าน

ชุดที่ ๘

(สังหาร) ฉาก รูป ถนน หน้า เรือน แถว เข้า ตัว
 ถกร มี นาย แปลก ถอบ พา แม่ ถันจี่ หนึ่ง มา

ประเทศ ๑ (ถันจี่) เมื่อ เคราะห์ร้าย, ใคร ตาม,
 มา จับได้ (แปลก) จะ มี ใคร, มั่ง ๑๑, ประมาณ หน้า มี

แต่คุณพ่อ,คุณแม่,จะแ้วมา มันเสียท่า,เราก็ออม,
เสียพร้อมกัน (ต้นจี่) ไม่ใช่หนา,ฉันว่า,เผื่อนักเลง
คนเก่งๆ,ตามแข่ง,มาแย่งฉัน (แปดก) ไม่เด็ก,นักเลง
ไหน,เป็นได้ พี่ หัวสั้น,อยู่กะที่เดียว,นี่เอง ข ๔ คำ
เจรจา (นักเลง ออก)

ทางเหลือง ๑ (นักเลง) ใครโน้น หว่า,พาผู้
หญิง,วิ่ง หุบๆ แอบศรรบ,ใครจะว่า,มาข่มเหง มัน
ว่ารัก,เราว่ารัก,เรา นักเลง ไม่กลัวเกรง,เก่ง หนะ กู,
ไม่รู้ฤทธิ์ ข ๒ คำ เจรจา

ฝรั่งควง คัด ๑ (ต้นจี่) ก็ฉันว่า,ถ้าไม่ใช่,ใคร
มาแล้ว (แปดก) ถึงเรือนแถว,ห้องฉัน อยู่,ประตู บัด
ไปไหน,ฉัน กอด,ให้มิดชิด คน มีพิศ,ฟังไม่ ไ้,โย
จะ กัด ข ๒ คำ (เข้าไปใน ห้อง แล้ว นายแปดก
ออกมา)

ฝรั่งเถื่อนศักดิ์ ๑ (แปลก) เหม็นโคต เหม็น, ไล่
 ผ่า, ไม่น่าจับ ดูจับ ๆ, ขยาย ถิ่นจี้, นี้ ฤๅ ผัว ต้องอาบ
 น้ำ, ทา แป้ง, แต่งตัว แล้ว จิ้ง ยัว, ยวน นาง, ชม กตาง วัน
 ๕๕ ๘, ก็ จะ มี, เวลาคา เตรียม แต่งตัว เรียบ, สม่ใจ, ที่
 ใฝ่ฝัน ใช้ ชาว นา, ชม นาง, ทง ข พ้น ถูก เต้า มั่น,
 จิ้ง โสมน, ไม่ สม่ควร ๗ ๔ คำ เจริญ

อมเมยส์ ๑ (นักเลง) เฮ้ย เมีย มึง, ฤๅ มึง ถึง,
 รุง กัน มา แต่ เวลาคา, ตรี ๆ, ดู จะ ต่วน (แปลก) ชูระ
 อไร, เถ่า แส, แก ขยำ กวน (นักเลง) หวะ ขยอก ต่วน, ทาง
 ข้ำ, มา ทำไม ขอ ข้ำ เกอะ, เมีย สาว, ของ เจ้านะ ว่า
 ใจ หวะ, จะ ให้ ฤๅ ไม่ ให้ (แปลก) ขยำ ดู ฤๅ, ฤๅ ผู้ชาย,
 ถอยใจ (นักเลง) ว่า ยังใจ, จะ ไม่ ให้ ฤๅ หา มึง
 (ถูกลู) นักเลงโต, โผ มา, ตั้ง ทำ ต่อย นาย แปลก คว่า,
 มีด คอย, ทอย ทถึง เตียง ผัวะ ผัวะ, ผึง ผึง, ตั้ง ตั้ง ตัก

ถึง พริก ถึง ชิง

๕๘

ครูหนึ่ง,นักเลงคม่า,แปลกจ้ายตาย ๗ ๖ คำ เช็ดไม้ฉวม
โศด (พดตระเวน ออก ให้นาย แปลก หนี เข้า ห้อง บิด
ประตุ พดตระเวน บ่าว หวด พอก มา เผาประตุไว้ คนหนึ่ง
นอก หนี ห้าม ศพไปโรงพัก)

บิด ม่าน

ชุด ที่ ๘

(อาการ หนัก อีก) ฉาก รูปใน ห้องโรง แถว ตัว
ถคร มี นาย แปลก กับ แม่ ถนจี่

บุหถัน ชก มวย ๑ (แปลก) แสน ตำรวจ,ส่วย
ชนะ แปลก,แรก เข้า ห้อง อดอง ฉ่อง,เซยเมีย,ไม้ เสี้ย
หลาย หอม น้ำ อบ,ฝรัง ปรุง,ฟุ้ง สบาย โสรัง ตาย,
เลื้อ นุ่ม,กระชุ่ม กระชวย หนอยโน้น แน่,แม่ ถนจี่,นั่ง หวี

หัว ฉา ประแบ่ง, แต่ง ตัว, ยั่ว ขวด ด้วย จะ ชูบ น้ อัง,
 ประคอง นอน, ช้อน รทวย เหมือน รับ ขวย, พร พระอินทร์,
 น่ายินดี ๗ & คำ เจริญ

เมาใบไม้ ๑ (ถิ่น) ยังไง หนา, พา หนึ่, มาก หนึ่
 แล้ว ยังไม่ แกล้ว, กวนใจ, ไร นี้ ไป หลับ นอน, ผ่อน
 พัก, เสีย สัก ที่ มา จู้ จ, เมื่อ จริง ๆ, อย่า อิง ชบ ๗
 ๒ คำ เจริญ

ค่อย หมอ ๑ (ถุก) นาย แปลก หนึ่, ชุ่ม นาง,
 ชื่น วาง ตัก ถิ่น ผดัก, ควัก ค้อน, นอน หลบ จุ่ม พิค
 แก้ม, แนม เขย, พัง เคย พบ หอม น้ำ อบ, ทรหลบ รร้น,
 เหลือ ชื่นใจ ๗ ๒ คำ โดม (เสียง คบ ประคอง
 ค้าง ต่าง ตกใจ ค้าง นั้น เขาก็ พัง เข้า มา ทั้ง พด ทร
 เวณ สาระวัด แต่ พ่อ ครู หัว กับ บ่าว ไพร)

ขวัญ ช่อน ๑ (ถุก) สอง หนึ่, สาว, หนา

อนาถ,วาม หวาด จิตร เห็น โปติศ,ตั้ง ตั้ง,พัง เข้าได้ พ่อ
 ครูหัว,บ่าว พ่อ ครู,ครู เข้าไป คตัง ตไถ,กอด กัน,งัน
 จัง จัง (หัว) ข้า เจ้า คตัง,ขอ ถูก สาว,ข้า เจ้า ก่อน
 ส่วนโทษ ภาระ,อ้าย ผู้ชาย,ยัง ใจ มั่ง เอา ตัวไป,ก่อน ก
 ได้,ไม่ อีนัง คตัง ที่หลัง,ว่า กัน,วัน ยัง มี (ลาวะวัด)
 ขอ ผม ขอ,เลี้ย เล็ด หนอ,คุณ พ่อ หัว อย่า ก้าว ร้าว,
 มุทต,คุจ ี่ๆ ถูก เขยไม่,ซุก ซน,เป็น คน ดี เรื่อง คิค
 คุก,หน เดียว ัน,ท่าน ได้ ความ ข้าแดง วอน,ย่อน ย่า,ทำ
 อุบาย กลับให้ ร้าย,นาย เสนอ,เธอ ชุ่ม ชุ่ม ตัวนาย
 แปลก,แทรก ส่นก,จึง ถูก ตาม ท่านให้ ตาม,ตัว เขา,เอา
 รางวัด ข้า ผู้ร้าย,ตาย อยู่,ประตุ คตัง เก่ง พิลึก,เข้า
 ปล้ำ,นำ ทำ ขวัญ อ้าย ออกโกรย,โอย พิกต,คน สำคัญ
 แต่ ตาม มั่น,หลาย เดือน,เจียนไม่ เจอ ๒ ๓ คำ เจรจา
 มอญชม จันทร์ ๑ (ถูกคู้) นาย แปลก พัง,นั่ง

เหม่อ,เผดอ สติ (แปลก) ฉี่ ๆ ๆ, โชค เรา,เขา จังเหนอ
 นึก จะ ร้าย,กลาย เกิดอน,เหม่อน ถมอ (ถูกคู่) หน้า
 เก้อ ๆ,กรุ้ม กรุ้ม,ยืม แกน ๆ แม่ ถิ่นจ้,ไม่ มี,จะเงย หน้า
 กัดัว บิดา,ตั้ง ถลาย,ถอยย แถ่น พ่อ ครัว หัว,ทวาม ชาว,
 ค่อย หาย แค้น เด็ก แปรแปรวัน,ปลดอบโยน,โชน อ่อนพด้น
 (หัว) พ่อจะ รม,กลับ น้าน,เป็น การ ขอบ ให้เป็น
 ขอบ,ไร ควร,ส่งวน ขวัญ แปลก ก็ เขย,ไซ ขาย,ไป ด้วย
 กัน แล้ว ดัดนั้น,จึง จะให้,ไป ขอฟฟิศ (ตำรวจวัด) ได้ ๆ ๆ,
 แต่ ต้องไป,สืบ เช้าโมง ให้ ไปโรง,พัก ก่อน,อย่า ย้อน
 ผิด ต้อง เสนอ,ท่าน เจ้า กรม,ส่ง ความ คิด ผมไม่
 คิด,ใจดอกน่า,ผมตาที่ ๗ ๘ คำ เจริญ (โปติก
 กลับ)

มอญดู ดาว ๑๐ (ถูกคู่) ออก นาย แปลก.แรก วั
 คัก,นึก เหม่อน เค็ดม แม่เมยขวัญ,ต้นเทมๆ,เหม่อน เค็ดม

ถึง พริก ถึง ชิง

๒๓

ศรี ทั้ง สาว หนุ่ม, งาม ถวิล, แดง ยินดี ทั้ง สอง มี,
แต่ ปดิม, ถิ่น รทม มา กราบ ท้าว, พ้อ ครว ท้าว, ทั้ง สาว เขย
ไม่ กตัญญู, ปะดา, เม็ด หน้า ก้ม ครว พ้อ ตา, ยิ้ม ต่ำ, เบ่ง
หน้า ชม มัน งาม ส้ม, งาม ยิ้ม, กระ หย้ม เต็ม ฯ
๔ คำ เชิด ดั่ง ไม่นวม

มีด ม่าน

ชุดที่ ๑๐

(ถึง พริก ถึง ชิง) ฉาก รูปใน เวียน แม่ ถิ่นจี ตัว
ละคร มี แม่ ถิ่นจี กับ นาย แปลก อยู่ ด้วย กัน สอง คอ สอง

นาคบริพัตร ๑ (แปลก) ทุกข์ ไม่ มาก, มัน
ก็ ยาก, จะ มาก สุข มัน กตัญญู ทุกข์, สุข ไม่ มี, ดี ผื่น ๆ
เหมือน ออก แปลก, แรก นน, ถิ่น พรว เอ็น คอย แต่ เชิญ, พระ

เสาร์, เข้า ทุก วัน ถึง วัน นั้, ดู ชั้, ไค้มนั้ พระ
 พุทฺธิคัมภีร์, เสวย อยุ่, อุคฺคฺ ชัน ถึง ดัน หวง, ประตัง มา, หา
 ทุก อัน นำ รับ มัง, ถึง ขวัญ, นัก ฉิน นั้ ได้ ทำ ขวัญ,
 รับ ราง วัถ, รัฐ ูมาถ ได้ ด้มาน, ด้ม ด้มคั, รัก ด้นจึ ยัง
 จะ ด้, อย ไร ๆ, ที่ ด้ ๆ ได้ เข้า ห้อง, น้อง ด้, คราน ึ่งเอง ข

๖ คำ เจรจา

แขกดำหว่าย ๑ (ถูกคู้) ด้นจึ ด้ว, หนาว นอน,
 ด้ทอน ด้รวด (ด้นจึ) อย่า มากอน, ด้น หนะเออ, เพื้อ ช่ม
 เห่ง ที่โรง แถว, เช็ด ด้ว, เพวระ ไม้เกรง จ้ง โคนเพดง,
 พังประคฺ, เขากรูมา (ถูกคู้) นายแปดกเต็น, เข้าไป, ไกด้ ด้นจึ
 (แปดก) อย ไร นั้ ง่วง นอน, ฤฯ หล่อน จ่า ด้ จะ บอ,ก,
 อย ไร ให้, ไม้ มารยา (ด้นจึ ถูก ชัน) อย ไร ะหยฯ, (แปดก)
 อย่า อิงไป, ไคร เขา รัก (ด้นจึ หมอบ ด้ตัก พิง ด้ว) ไคร
 ะเขอ, (แปดก) คุณ ด้นอ, ะเขอ คิค ด้ง (ด้นจึ)

เดียว จะ ชิง,บ้าน แดก,อย่า แดก หนัก ชื่น พด้อย ๆ,ด้อย
ดิน,นินทา หนัก ฉันทูจก,โกธร เป็น,อย่า ถิ่น ตัว ๗

๖ คำ เจริญ

ชื่นพดัพพา ๑ (ลูกคู้) นาย แปลก หนุ่ม,กุ่ม
กริม,กระหิม แหะ ค่อยเดียม และ,ดินจ,ระวี หิว
(แปลก) พี่ ขอโทษ,หายโกธร,เถิด อย่า กัด พี่ไม่ ยั่ว,
พี่ไม่ แย้ง,เจ้า ค่อยไป (ลูกคู้) ประจ จวบ,ดุม นาง,วาง
กับ หมอน โอ้แม่ ร้อน,ฤ พี่,จะพดให้ เอ นำ กัด,
ตัว เย็น,เป็น อไร นั้น ยังไง,หดับ ตา,ฤ ว่าด้อ (ลูกคู้)
แปลก ประคอง,ต้อง เต้า,เจ้าไม่ บัด สาร์พด,แปลกใจ,
ไป ทุก ช้อ ปาก กระหมับ,ขยับ ตา,ย่น หน้างอ เอา
มือ รอ,ถม ขาด,อนาถ ตาย ๗ ๖ คำ โออด

พันธุ์ฝรั่ง ๑ (ลูกคู้) นาย แปลก ดิน,ย่น ทดิ่ง,
ตดิ่ง นึก ออก นึก ๆ,ตัว ดิ้น,ขวัญ หาย เป็น อไร,ไป

เช่น น,ตุ ชี้ กาย สัน หรูป ๆ, (แปลก) ไม่ สบาย,
 ฤ ร้าย ครัน ตุ ชี เรียง,เท่าไร,ก็ไม่ ขาน (ถูกคู่) ยิ่ง
 สัก,สทก,อกสัน ไร่ หัด ๆ,โศมนัส,ตุ ด้วยกัน ใน
 ขวัญ,คา พ,ณจ ม้วย เผ่า ตรวจ ตรา,กต หน้า ขา,ก็เย็น
 ชัด เลี้ยง ควิต ๆ,ถันใน ท้อง,แม่ น้อง ด้วย สอน ้อง,
 คลังไคธ,ใจ รวย ๆ แม่ไม่ บ่วย,ไม่ ใช้,ตาย แทน ๆ ฯ

๖ คำ โศด

ชรณ้องให้ ๑ (แปลก) โธ ญณจ,คุชว,ของพิ
 แปลก ตั้งแต่ แรก,วิวิก,ก็ จักกระเด็น มี แต่ เหตุร้าย ๆ,
 แทบ ตาย แทน ดุจ ่อน แ่ง,งม กระเดือก,ตา เหลือก พอง
 ครัน เรา รอด,ปลดอดไภย,ไถ่ ได้ เสีย จวนเป็น เมีย,เป็น
 ผัว,หวั่นของ ยาม จะ ชม,ส่ม จิต,เผาคิด ปอง ควร
 ฤ น้อง,หนี ตาย,สลายใจ จาก คราน,สุด จะมี เวลา
 กลับ มี แต่ ด้ม,มี แต่ เว้น,สุด เห็นไหว พ้อออกปาก,

ยากเย็น,เป็น ฉันทิ
 ยอม ตายไหน,ตาย ด้วย กัน,เป็น
 อัน เดียว ร่วม สุข,ร่วม ทุกข์,รวม ยุคเชษฐ ดิน จั
 เชน,ดู ขอ,รอ ประเดี๋ยว ขอ ตาม น้อง,ของ พี่,เดี๋ยว
 เทียว ไม่ ขอ เหลี้ยว,แต่ ดู,หน้าผู้ใด (ลูกคู่) แดน
 ถดา,คว่ำ เบราณี,หนึ่ง ปราภร สร่วม กอด ศพ,จูบ น้อง,
 แล้วร้องไห้ (แปลก) ขอ ดาโลก,โคกสร้าง,ตั้งอาไย
 มัน เกิดได้,ขอ เกิด,เกิด ด้วย กัน มัน ส่าบ สุข,มิขอ
 สุข,สวดิฉัน ความ รักฉัน,คือ รัก,จารึก มัน รักษา
 สักย,นัด ชู้,คู่ ชั่ววัน ขอ เชิญ ขวัญ,ใจ ฉันจ้,รับ พี่ไป
 (ลูกคู่) ปาก ว่าพรรณ,มือ ก็ ดัน,ไถ เบราณี บึง เดียว
 กัด,อิง ดินจ้,เตอด ปล้ไทด ดัน รักฉัน ฤทธ,ฉัน อัจฉา,ฉัน
 อาไย ดันโลกฉัน,อโรไว,ฉันใจเฮย ฯ ๑๔ คำโอด

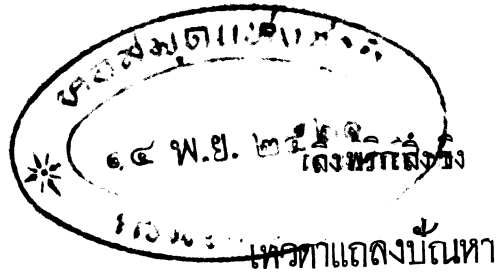
ประเทศ ๑ (ถูกคู่) เต๋ยง ฝั้น บึง, อั้ง คั้ง, ท่ง
 กรู คน ตัง ตัง, พัง ประตุ, พ่อ ครัว หัว คุณ แม่ แจ่ม,
 คุณ ยาย อั้ง, อั้ง เอว อ้าว เป็น รนาว, บ่าว ผู้ หญิง, วง เข้า
 เรือน เห็น นาย แปลก, เลือดแดง, ต่แดง ทับ ด้ง ด้ง,
 นอน นอน, เลือด ฝาด เบือน ต่าง ตัน ต่ง, อั้ง อิน, ฟัน
 เพือน ครัว หัว เบือน, หน้า ด้ง, ฝั้น ใจ ต่ เรียก บ่าว
 ไพ่ว, วาย เวย, (หัว) เฮ้ย ย่า ยิน มัว คอ ยิน, ตา ปัด,
 ช่วย ด้ง เร็ว ยก ศพ, นาย แปลก, แยก กัน ชี (ถูกคู่)
 ค่าง ตัด, ตัดาน ทำ, ตาม คำ นาย ๒ คำ เจรจา

กบ เต็น ๑ (ถูกคู่) ช่วย แก้ว ไช, ไป เป็น นาน,
 อาการ หนัก จัง กะ อัก, ตม ฝั้น, กระต๊ับ กระต่าย แม่
 ด้ง, หรี ตา, ผวา กาย พิศ ตม ร้าย, คตาย เพ้อ, ช้าง อี ดู
 เห็น ศพ แปลก, แรก นึก, สดบ เหมือด ครัน เห็น เลือด,
 ยิน ดำ เนียง, แม่ เอียง หู โจอท จอก แจก, ว่า นาย แปลก,

ถึงพริกถึงขิง

๖๘

ยอดเจ้าชู้ ความรักสู้,ยิ่งตัว,มัดเมอ ว่าฉันจ้,
ชีวาตม์,วินาศ ม้วย แม่รทวย,กาย สั้น,ยัน เผยอ เอ
เบรานิง,ทั้ง คิด,โหด เจอ แม่ชเง้อ,เฮอมา มาถ้อ,มือ
เทาๆ (ฉันจ้) เหลือถูกไว้,ให้น้อง,ส่มปอง หา พี่
แปดกจำ,พาฉันจ้,หนีเถิดเจ้า (ถูกคู่) ผวาทอด,ทอด
ศพ,ซบเคี้ยวเซา ดินเร่าๆ,ยิ่งตัว,ตามผัวเฮย ฆ
๘ คำ โอด

ชีวิต คน, ไข่ จะ พัน, เป็น นคร

เดี่ยว เย็น เดี่ยว ร้อน, เดี่ยว เรื่อย, มืด หวัง

เดี่ยว โกรธ เดี่ยว รัก, เดี่ยว หนัก เดี่ยว เบา, เมา เหม็น ถัด

เดี่ยว ตวง, เดี่ยว ตก, พัด, จริง ๆ

เดี่ยว ดุ, เดี่ยว ทุกข์, เดี่ยว ดุ่น, เดี่ยว ร้องไห้

ดูเขา เกิด, เกิด แก่ตาย, ทิ้ง ชาย หญิง

เมื่อ รุ่ง, ทั่ว, ธรรมดา, น่า จะ ชิง

กัน ทำ สิ่ง, มี คุณ, หนุน กัน เอย

บิต ม่าน

ศุภมัตถุ